

18.3.2016

עיתון 26

אהבה אחת קטנה

מילים: רחל שפירא לחן: נורית הירש

יונה אמיצה אחת אינה יכולה לרפא את השנאה
נשיקה מתוקה אחת אינה יכולה לעקור את הקנאה
חיוך מפויס אחד אינו יכול לייבש את מעיין הדמעה
אבל אהבה אחת קטנה יכולה לעשות נפלאות

אבל אהבה אחת קטנה יכולה לעשות נפלאות
היא יכולה לברוא את האהבות הבאות
היא יכולה לברוא את האהבות הבאות.

סנונית מהירה אחת אינה יכולה להקדים את הלבלוב
ופרוטת נדבה אחת אינה יכולה לנחם את העלוב
נביא חולמני אחד - האם יוכל לנפץ ולהרוס את הכלוב?
אבל אהבה אחת קטנה יכולה לעשות נפלאות.

אבל אהבה אחת קטנה ...

זרימה של נהר אחד אינה יכולה להשביע את הים
להבה אדומה אחת אינה יכולה לחמם את העולם
כוכב יפהפה אחד אינו יכול לחייך ולהאיר לכולם
אבל אהבה אחת קטנה יכולה לעשות נפלאות.

לתושבים שלום,

במסגרת קול קורא של המועצה האזורית לשדרוג מבני ציבור, עומד לרשות הוועד המקומי סכום של 500,000 ₪ שחציו מענק וחציו הלוואה ל 15 שנים בתנאים נוחים שמעמידה המועצה לרשות הוועד המקומי.

לאור האמור הוקמה וועדת היגוי רחבה אשר חברים בה: נחשון חננאל, מאיה קוזווינר, יואב לוינסקי, טל שבח, גילת בן אריה, ישראל אינסלר, מנשה שוחט, טלי בר, רוני צבר, אלון בר שדה, גידי שגיא. שתתן דעתה למקום הנוח ביותר אשר יהיה המתאים לשדרוג כמבנה לציבור, בהוצאות אשר לא יעלו מעבר לסכום המוקצב לנו על ידי המועצה.

לאחר מספר מפגשים החליטה הוועדה שמבנה בריכת אגירת המים הצמוד למגרש הספורט יהיה המקום שאנו נשדרג ונהפוך אותו למבנה ציבור אשר יוכל לשמש לחוגים, מפגשים ועוד מעבר למבנה המועדון הקיים. בימים הקרובים נתחיל בתכנון על מנת שנוכל לצאת לדרך תוך מספר חודשים.

• בגן המועדון נכרתו לאחרונה דקלים שנפגעו מחדקונית הדקל. שאר הדקלים החיים קבלו טיפול מונע.

לכורת שביצע את העבודה יש אישור מיוחד מפקיד היערות לתת אישורי כריתה לדקלים בלבד שנפגעו מחדקונית הדקל. לתושבים המעוניינים בשירותיו: אלכסיי 052-439-0589

• שבת שלום!

משנכנס אדר... אחה חלח"צ!

חורגים שמחה!

עדלאידעת חלח"צ

ביום שישי 25.3.2016, טו אדר ב' תשע"ו,
תצא העדלאידע מרחבת המועדון בחרב-לאת
בשעה 11:00 (נא לדייק)
בואו שמחים ומחופשים!
ילדים... הורים... וסבים...
מחרב-לאת נמשיך לרחבת בית העם בחיבת-ציון,
אל ההפנינג המסורתי
מופעים, הפתעות ודוכנים!

משפחה מתאורחת

נירה ומיכה נווה

נירה ומיכה בנו את ביתם בחרב לאת בשנת 2000 עם בניית ההרחבה החדשה ברחוב האורן. הם הגיעו אחרי נדודים ברחבי הארץ בעקבות עבודתם. נירה היא אחות במקצועה ומיכה שירת בצבא קבע. לפני שעברו לחרב לאת גרו בקיבוץ המעפיל והרצון להשאיר את הילדים במסגרות שלהם, הביא אותם אלינו. עומר – בן 30, היה בשנת שירות ובצבא, בימים אלו מסיים את לימודי החינוך הגופני בווינגיט, נשוי וגר באליכין. ניצן – בת 28 מורה לחינוך מיוחד עובדת וגרה בתל אביב.

דנה – בת 24, הייתה בשנת שירות, סיימה את שירותה הצבאי ועברה לגור בניו יורק שם לומדת מנהל עסקים ועובדת כקניינית במשלחת הרכש של משרד הביטחון.

עוז – בן 20, לאחר לימודיו בתיכון היה בשנת שירות והיום הוא חייל ביחידה מובחרת. כשהגיעו ילדי משפחת נווה למצוות, וכמו שאר חבריהם נאלצו לכתוב עבודת שורשים, הם לא יכלו לחפף. לכל אחד מההורים שלהם יש פרק בחיים שאפשר היה לחשוב שנלקח מסרט קולנוע או מתכנית ראליטי. כשישבתי אצלם בבית בסלון עודדה נירה את מיכה לספר את הספור המיוחד והנוגע שלו, אך בהמשך הערב הסתבר שגם לילדה נירה מרמת השרון, חווית חיים בלתי נשכחת.

מיכה - נולד במרוקו וגדל שם עד גיל שלוש. באותן שנים הייתה מרוקו מסוגרת ולא ניתן היה לצאת ולהגר ממנה. הביטחון האישי של היהודים הלך ופחת. אנשי הסוכנות היהודית ארגנו מבצע חשאי להעלאת היהודים. לאחר תקופה של הדרכה וארגון האוכלוסייה היהודית, אורגן מבצע המוני ובילילה אחד הוכנסו משפחות רבות עם מעט מיטלטלין לתוך מוניות שהיו אמורות להסיע את כולם לחוף הים, ומשם לעלות על סירות כדי להגיע לאינייה שחיכתה להם בלב ים (מזכיר את ה"חדשות" היום). משפחתו של מיכה חולקה לשתי מוניות. באחת ההורים של מיכה עם אחותו הבכורה ואחיו התינוק, ובמונית השנייה הסבא והסבתא עם הילדים האמצעיים, מיכה בן השלוש ואחות נוספת. לרוע המזל עלה החשד כשהמשטרה הבחינה בכמות בלתי שגרתית של מוניות וחלקן נתפסו והוחזרו. הסבים עם מיכה ואחותו הצליחו להגיע לחוף עלו על סירה וצלחו את הדרך. הם עלו לארץ וגרו בירוחם לצד דודים אחרים שקיבלו את פניהם ואחר כך עברו לקריית שמונה. המונית השנייה עם ההורים ושני הילדים האחרים הוחזרו לביתם והמשיכו לחיות במרוקו. אביו של מיכה נעצר וישב תקופה בכלא. לאחר כשנתיים נפתחו שערי מרוקו ושני חלקי המשפחה חזרו שוב להיות יחד. הזיכרונות של מיכה מעורפלים, הוא זוכר איך כל הדרך הוא הוחבא תחת הגלביה של הסבא. הסבים היו עבורו ההורים, הקשר לסבו היה במיוחד חזק וקשה היה לו המעבר חזרה להוריו ולמשפחתו שהתרחבה והשתקעה בארץ. לאורך כל הסיפור מיכה חיך פעם אחת כשתיאר איך היה יוצא עם הסבא לרעות את הכבשים. המשפחה עברה מהצפון לפרדס כץ ובגיל 18 התגייס מיכה לגולני ואחר כך שירת בקבע בחיל החימוש 25 שנה. המפגש בין החימוש לשלישות חיבר בין מיכה לנירה שהייתה במפקדת החטיבה.

נירה – גדלה ברמת השרון. אביה עבד במשרד הביטחון וכשהייתה בכיתה ד' עברה משפחתה לגור באוגנדה במטרה להישאר ולעבוד שם מספר שנים. נירה למדה בבית ספר אנגלי ונהנתה מהטיולים המשפחתיים בסוואנות. כעבור שנתיים עלה לשלטון אידי אמין והם נאלצו לברוח באישון לילה.

נירה זוכרת שהייתה לבד בבית עם אחיה וההורים יצאו לבקר את חבריהם שגרו בהמשך הרחוב. לפתע שמעה דפיקות חזקות על הדלת והחליטה לא לפתוח (כפי שחונכה) היא נשכבה על הרצפה ובחריץ הדלת ראתה מגפי חיילים. ההורים הגיעו מיד אחר כך ומצאו את ההודעה שהאבא מוזמן למפקדה הראשית המקומית. תוך מספר שעות ארזו ההורים את חפציהם, ובעזרת משפחות ישראליות שגרו בסביבה נמלטו לנירובי. בניירובי פגשו עוד משפחות ישראליות וכולן חולצו לאחר כשבוע עם מטוס מטען צבאי-ישראלי, "הרקולס".

נירה למדה בבית הספר לאחיות בהדסה בירושלים ובתום השנה השנייה ללימודיה - נשאו השניים. לאחר תום שירותו בקבע ויציאתו לגמלאות, עבד מיכה בשיקום נחל אלכסנדר והיום הוא עובד כמנהל עבודה במפעל לחממות, בתי רשת ולולים אצל ערן פלוטקין. מיכה מעיד על עצמו כ"פדנט יקה מרוקאי" הוא מתנדב במג"ב עמק חפר בכתת כוננות, אוהב לדוג, ואוהב גם לבשל.

נירה היא אישה עמלנית, בשעות הפנאי היא רוקמת ותופרת. כשנכנסים אליהם הביתה רואים את ציורי השמן המרשימים של ביתם דנה לצד תמונות הרקמה של נירה.

ראיינה ורשמה – רותי שגיא

מה לפורים ולגרמניה ? _____ ישראל אינסלר

מסכת מגילה היא המסכת העשירית בסדר מועד (המשנה והתלמוד מחולקים לשישה סדרים) והיא דנה בפרטי ההלכות של קריאת המגילה (מגילת אסתר) בפורים.

בתלמוד במסכת מגילה (בדף ו' עמ' א') מובאים דבריו של רבי יצחק בענייני קריאת המגילה. כדרכו של התלמוד, התלמוד מאזכר לעיתים אמירות נוספות של אותו תנא (חכם המשנה נקרא תנא) שדבריו צוטטו בתחילה גם אם אינן שייכות לאותה הסוגיה. וכך בעוד המסכת דנה בענייני מגילה מצותת אמירה נוספת של אותו תנא רבי יצחק. "... אמר רבי יצחק, מאי דכתיב אל תיתן ה' מאווי רשע זממו אל תפק ?" (תרגום: מה כוונת הכתוב-בספר תהילים פרק קט' פסוק ז' אל תיתן ה' מאווי רשע זממו אל תפק ?) ממשיך רבי יצחק ומסביר כוונת הפסוק " אמר יעקב לפני הקב"ה אל תיתן לעשיו הרשע תאוות לבו, זממו אל תפק (אל תגשים) זו **גרממיה** של אדום שאלמלי הן יוצאין (הם) מחריבים את כל העולם כולו ... " בלשוננו רבי יצחק מסביר כי כוונת הכתוב בפסוק " יעקב אבינו מתחנן לריבונו של עולם אל תיתן לעשיו הרשע את משאלת ליבו לכבוש את העולם כולו באמצעות **גרממיה** שכן הם יחריבו את העולם כולו.

מי זו אותה גרממיה המאוזכרת בדבריו של רבי יצחק?

רש"י (אשר חי לפני כאלף שנה) בפירושו למסכת מגילה מפרש "...גרממיה שם מלכות היא מאדום..." (שם של מדינה). הגאון מוילנה (חיי לפני כ 300 שנה) כתב שצריך שצריך לגרוס "גרמניא". הרב יעקב עמדין (היעב"ץ) (שחי באותה תקופה של הגאון מוילנא) בפירושו למסכת מגילה כותב "גרממיה רצונו לומר גרמניא היא אשכנז שלנו". בלשוננו אנו, הביטוי גרממיה צריך היה להיכתב גרמניה, אותה מדינה או אזור אותו אנו מכנים היום (בתקופתם של הגאון מוילנא והיעב"ץ) אשכנז. (כך נקראה אז גרמניה בלשון היהודים) ממשיך התלמוד באשר לזהותה של אותה "גרממיה" באמירתו של רבי יצחק "...ואמר רבי חמא בר חנינא (התלמוד כתוב בארמית) תלת מאה קטירי טגא איכא בגרממיה של אדום". תרגום: שלוש מאות נסיכויות יש בגרממיה של אדום. ההיסטוריה מלמדת כי עד 1806 גרמניה לא התקיימה כמדינת לאום (אף שהתרבות והשפה הגרמנית עתיקות הרבה יותר) עד אז הייתה גרמניה בבחינת מקבץ מדינות אוטונומיות למדי, במסגרת האימפריה הרומית.

האם זו נבואה שחזתה את עלייתה של גרמניה? על כך – הפרשנים של העת החדשה חלוקים.

מעניין, לא?

אוזני המן

פורים הוא החג האהוב עליי במיוחד. אני חוגגת יום הולדת, אפשר להתחפש למה שרוצים, מחלקים משלוחי מנות ואוכלים הרבה מתוקים. לכבוד החג האהוב עליית השבוע המתכון הוא מאכל "רשמי" של החג. למרות שאפשר לשים במשלוח מנות כל מה שרוצים, לא בהכרח מתוק. בשנים האחרונות החלו לצוץ במאפיות השונות אוזני המן במליות מלוחות, בעיני אוזני המן הן מתוקות במילוי פרג. גילוי נאות: אני לא אוהבת פרג, אז אני מחליפה במלית תמרים. תוכלו להחליף באיזו מלית שתמצאו, במיוחד כשהיום יש מליות מוכנות ולא צריך לטרוח ולהכין אותן, רק לגשת לסופר ולקנות.

חג פורים שמח ומבדח לכולנו, מחכה לראות את התמונות של כל המשתתפים בחילופי משלוחי המנות שארגנתי במושב. אתם מוזמנים להצטלם בעת המסירה ולשלוח לעיריית את התמונות, תמונות נבחרות יפורסמו בעיתון ☺

בצק:

2.5 כוסות קמח

שקית אבקת אפיה

200 גרם חמאה

100 גרם אבקת סוכר

כפית תמצית וניל

2 חלמונים

2 כפות שמנת מתוקה (אם אין אפשר להחליף בחלב או מים)

מלית פרג:

1.5 כוסות חלב

80 גרם חמאה

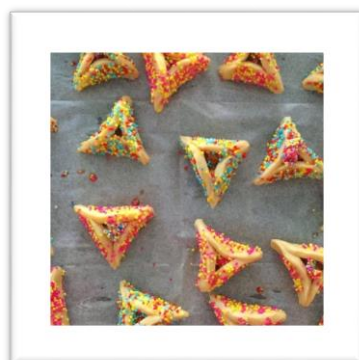
2 כפיות תמצית וניל

חצי כוס סוכר

400 גרם פרג טחון טרי!! (לא פרג שקונים בשקית אלא פרג שמבקשים שיטחנו לכם באותו הרגע במעדניה)

שלושת רבעי כוס שקדים טחונים דק

אפשר להחליף את המלית בממרח תמרים, ממרח שוקולד או כל ממרח אחר שאתם אוהבים

לציפוי:

ביצה טרופה

סוכריות צבעוניות קטנות (כמו בעוגת יום הולדת) – אופציונלי לא חובה

אופן הכנה:

במעבד מזון מערבבים יחדיו קמח, אבקת אפייה, חמאה קרה חתוכה לקוביות ואבקת סוכר. כשהתערובת הופכת פירורית מוסיפים את החלמונים ותמצית הוניל ומעבדים בפולסים קצרים. אם הבצק נראה יבש מוסיפים לו 2 כפות שמנת מתוקה וממשיכים לעבד עד שהבצק נראה כמו גרגרי קוסקוס עבים. מאחדים את הבצק ביד, משטחים לדיסקית, עוטפים בניילון נצמד ושולחים למקרר לחצי שעה לפחות. לאחר הצינון מרדדים על משטח מקומח וקורצים עיגולים בעזרת כוס.

להכנת המלית מערבבים בסיר חלב, חמאה, תמצית וניל וסוכר ומביאים לרתיחה. מערבבים פנימה את הפרג והשקדים ומבשלים עד להווצרות מרקם של משחה, כ-2 דקות. מצננים היטב.

על כל עיגול בצק מניחים כפית מלית וסוגרים לצורת משולש. יצאו לכם כ-20 אוזני המן. מניחים את אוזני ההמן על תבנית ושולחים שוב למקרר לחצי שעה לפני האפייה. פעולה זאת תמנע מהמילוי לפרוץ החוצה ומהאוזניים להיפתח בזמן האפייה.

מחממים את התנור מראש לחום בינוני – 180 מעלות. מברישים את האוזניים בביצה טרופה ומפזרים מעל את הסוכריות הקטנות. לדעתי זה מוסיף לצבעוניות ולחגיגיות ומתאים מאוד לפורים. כאמור אין חובה להוסיף ואפשר רק להבריש בביצה. אופים 10-15 דקות בלבד, נזהרים שלא לייבש מדי את אוזני ההמן וישר מוציאים מהתנור להצטננות. מוסיפים למשלוח מנות או אוכלים סתם כך מעל כיור שלא יתפזרו לכם סוכריות בכל הבית 😊 **בתאבון וחג שמח!**

לתושבים שלום,

כפי שכולנו מרגישים, בשבועות האחרונים חלה עליה של ממש בכמות היתושים במושב, בעיקר בשעות אחר הצהריים והערב.

במהלך השבוע האחרון נעשו פעולות לאיתור מקורות מים בשטחים ציבוריים ומסביב למושב. במקביל אנו מבקשים מכל אחד מהתושבים לבצע בדיקה בחצרו ולוודא שאין בה מקורות של מים עומדים היכולים להוות בתי גידול נוחים ליתושים.

שיתוף הפעולה של כל אחד מהתושבים הכרחי למניעת היתושים בסביבתנו

נודה מראש על הענותכם

סיפורי ראשית המושב / אילן זיגמן

בשנת 2004 במלאת לכפרינו 57 שנים, העלה אילן זיגמן על הכתב את "ההיסטוריה" של חרב לאת.

אילן מראשוני חרב לאת הצטרף ליישוב המתהווה בתחילת 1948. בשנותיו הראשונות של היישוב שימש אילן כמזכיר חוץ של הכפר.

החמור הקפריסאי היה חיה נחמדה אבל איטית. בכל זאת, רתומה לעגלה עם שני גלגלים אשר שירתה אותנו בנאמנות. אבל אם לדוגמא היית צריך להגיע למרפאה בכפר הרא"ה, החמור היה מוביל למחסן התערובות (המחסן) על אף כל ההפצרות והבעיטות שקיבל הוא היה עוצר לפני המחסן. לאחר שהתברר לו שאף אחד לא יורד מהעגלה, החמור הסתובב לכיוון הצרכנייה וגם שם לא ירד אף אחד רק אז הוא פנה לכיוון המרפאה. ממש חמור! ועקשן! לחמור היה קול יפה וכל בוקר בסביבות השעה חמש הוא העיר אותנו בנעירותיו ממש אופרה "החמוריאדה" ולא סתם החמור שלי נקרא "אדיס" על שמה של זמרת האופרהאדיס דה פיליפ.

חווינו גם "אירועים טרגיים" בכפר על מנת שלא אפגע בצנעת הפרט לא אזכיר שמות. ידוע שנישאים בין קרובים אינו רצוי. מנישואין בין קרובים עלולים להיוולד ילדים עם פגמים גנטיים. מנישואין בין קרובים נולדה בכפר ילדה מתוקה, עדינה וחכמה. זמן קצר לאחר הלידה התגלו אצל הילדה בעיות רפואיות והרופאים קבעו שהכליות שלה לא מתפקדות כראוי. עם הזמן, הגוף הצעיר התגבר על הבעיה וכולם חיו באושר. כשהגיעה הילדה לבגרות התעוררה שאלת הנשואים ובשידוך טוב ומוצלח חגג כל הכפר את האירוע בשמחה ובצהלה. אחרי מספר חודשים התקבלה הידיעה שהכלה בהריון ושוב שמחה בכפר. באחד הימים, מאחר והכלה חשה שלא בטוב, הלכו איתה ההורים לרופא ובבדיקות התברר שהמצב מסובך, הכליות לא מסוגלות לעמוד בלחץ, ויש צורך בהפלה. המשפחה הייתה דתית התנגדה להפלה. הרופא מיהר והתריע שהדבר עלול להיגמר רע מאוד אבל לא הייתה אוזן קשבת וההריון נמשך. מצבה הבריאותי של "הילדה" התדרדר והילדה המתוקה שילמה על כך בחייה עוד הרבה לפני הלידה והיא רק בת עשרים. החברים סיפרו שהחתן כלל לא היה בסוד העניין ונפגע קשות. הילדה קבורה בבית הקברות בכפר.

הצנרת להובלת המים לשטחי הפרדסים הייתה מצוינת. מבריכת המים ירד "קו מים" מורכב מצינורות יציקה עבים באיכות גבוהה. למרות זאת כמות המים שהגיעה לשטחים היה קטנה והדבר גרם לא פעם לסכסוכים בין החברים. על מנת לפתור את הבעיה הנהגנו "תור" להשקייה ובכל זאת שנים רבות המשכנו לסבול מהספקת מים לקויה. יום אחד איש המים בכפר בעת ביצוע תיקון רציני בצנרת השיבר- ברז הראשי פורק והתברר שלברז הראשי חדרו גושים ענקיים של שורשים וכל מיני שאריות מתיקונים קודמים "והפקק" סתם את זרימת המים. לאחר התיקון היה לחץ חזק התעוררו בעיות חדשות "יתר לחץ" המערכת לא עמדה בלחץ החדש, והתלונות המשיכו להישמע כהרגלם אבל בקול חלוש יותר.

אישי בשישי | איתן בן אריה

תמונות מחרב לאת

נשמח מאוד לתגובות, להצעות ורציונות נוספים.

למידע על לידות ושמות. משפחות מארחות, המלצות ועוד. חומר לציתון יתקבל
עד יום רביעי בערב. הכול אל המייל שלי:

צירית בן חיים HIZ.HORUT@GMAIL.COM

